13. VƯƠNG TỬ NGƯỜI THUỐC

Trích từ《Kinh Phật Thuyết Bồ Tát Tạng》

Đức Như Lai ở vô lượng kiếp về trước, khi còn hành Bồ Tát đạo, tâm cứu thế vô cùng tha thiết. Ngài nhìn thấy chúng sanh trong cõi Diêm Phù Đề, tâm bệnh vô cùng nghiêm trọng, giống như gặp phải trận ôn dịch lớn, tràn lan khắp mọi nơi, số lượng của tâm bệnh này, thật sự vượt hơn vạn lần so với thân bệnh. Nếu muốn nhổ bỏ gốc bệnh trong tâm của vô số chúng sanh, rồi gieo trồng nhân lành cho họ, trước hết phải làm cho họ khởi lòng tin và phát tâm quay về, nhưng không thể thực hiện được.

Do quán sát vô lượng vô số chúng sanh, mới phát hiện chúng sanh có ngã kiến mãnh liệt, không ai không yêu quý thân mạng. Nếu có thể rộng rãi dùng các phương tiện, điều trị thân bệnh cho họ, thì họ sẽ hồi tâm chuyển ý, lúc đó mới có cơ hội tiếp nhận và gieo trồng nhân lành.

Suy nghĩ như vậy rồi, Ngài liền phát thệ nguyện rộng lớn rằng: "Tất cả chúng sanh trong cõi trần thế, mắc nhiều bệnh tật đau khổ, nguyện dùng thân ta, làm vua thuốc trị bệnh cho họ. các thứ bệnh đau, tay chạm vào liền hồi xuân, sống lâu nơi đời, tuổi thọ nghìn năm."

Sau khi phát nguyện xong, ngay lúc đó Bồ Tát muốn đầu thai vào cõi Diêm Phù Đề, liền quán sát thấy vua Ma Hy Tư Na rất hiền đức, thống lãnh bốn vạn tám nghìn thành lớn. Cai quản chính trị,

làm việc nghiêm túc, uy đức vang xa. Hoàng hậu vừa hiền đức vừa có trí tuệ, yêu thương nhân dân khéo cai quản chính sự, nhiều lần ủng hộ giúp đỡ vua, không hổ thẹn là bậc mẫu nghi thiên hạ. Bồ tát thấy vậy liền đầu thai vào nhà của vua Ma Hy Tư Na.

Hoàng Hậu sau khi mang thai, thì trị bệnh cho mọi người rất giỏi. Không cần dùng thuốc, chỉ cần chạm tay vào liền khỏi. Người trong triều đình mắc vô số bệnh, cho dù làm cách nào đi nữa, bệnh hiểm nghèo ấy cũng không thể trị được, các thầy thuốc đều chịu thua, những bệnh hiểm nghèo ấy dùng trăm ngàn loại thuốc cũng không hiệu nghiệm, nhưng Hoàng Hậu chỉ cần đưa tay vừa chạm vào người bệnh, thì bệnh liền khỏi.

Do đó, mọi người không ai không cảm kích đức hạnh của Hoàng Hậu, lưu truyền thành giai thoại.

Sau khi hoàng hậu mang thai mười tháng, sinh được một người con trai tướng mạo trang nghiêm vi diệu. Vừa sinh ra liền biết nói, đứa bé bảo với mọi người rằng: "Ta không có sở trường gì, chỉ có một điều duy nhất đó là giỏi về trị bệnh. Nếu người nào bị bệnh, mau đến chỗ ta, ta sẽ dùng phương tiện trị cho người ấy." Lúc vương tử mới ra đời, chư Thiên quỷ thần ở cõi Diêm Phù Đề, âm thầm truyền bá tin tức này vào trong nhân gian, hiện ra trong mộng, nói với mọi người rằng: "Vương tử vừa mới sanh ra đây, là bậc đại y vương. Các thầy thuốc khác trị bệnh cần phải có thuốc, chỉ riêng Vương tử trị bệnh không cần dùng thuốc, cho nên gọi là

“Người thuốc”. Người bệnh chỉ cần chạm vào vương tử, chạm vào tay của vương tử, người mù được sáng, người câm có thể nói, người điếc có thể nghe, người què có thể đi lại, mọi người bàn tán xôn xao, truyền khắp triều đình. Vương tử liền đặt tên cho mình là “Người thuốc”.

Người ở trong cung đình dẫn tất cả người bệnh đến trước vương tử. Bất luận vương tử dùng tay hoặc thân mình chạm vào người bệnh, công hiệu đều như nhau, lập tức khỏi bệnh, mọi người đều được chuyển nguy thành an, chuyển khổ thành vui. Danh tiếng của vương tử lan truyền khắp nơi, do đó người bệnh gần xa đều tìm đến trị bệnh đông như trẩy hội.

Từ khi vương tử ra đời đến nay, trị bệnh cho người, trải qua nghìn năm, trị lành bệnh cho người nhiều vô số kể. Đại nguyện đã viên mãn, Ngài liền xả bỏ thân xác. Sau đó người bệnh nghe tin vương tử không còn ở cõi đời, buồn rầu khóc lóc giống như cha mẹ mất, nói rằng: “Từ nay về sau, ai trị những bệnh tật đau khổ cho chúng ta?” Lúc đó trong số người bệnh có người trí tuệ nói với mọi người rằng: “Tuy Vương tử Người thuốc không thể gặp nữa, nhưng hài cốt của ngài vẫn còn, chắc chắn có thể tiêu trừ tai họa khổ đau cho mọi người.”

Mọi người vội vàng hỏi thăm hài cốt của vương tử ở chỗ nào. Khi biết rõ nơi chốn rồi, họ lấy xương nghiền nát, bôi vào chỗ bị bệnh, bệnh liền tiêu trừ. Sau khi dùng hết xương cốt, người bệnh lại

đi đến chỗ ngài thiêu thân, liền suy nghĩ: "Chân ta đã dẫm đạp lên đất lành hóa thân của Vương tử Người thuốc, bệnh liền dứt hẳn", tất cả người bệnh đều nghĩ như vậy, mọi người đều ứng theo tâm niệm bệnh được tiêu trừ.